02/12/2021

Η εορτή του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας με την ευκαιρία της εορτής του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου το πρωί της Πέμπτης 2 Δεκεμβρίου 2021.

Εντός του Μητροπολιτικού Ναού υπάρχει παρεκκλήσιο προς τιμή του νεοφανούς Αγίου, τα Θυρανοίξια του οποίου τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων το 2014.

Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση φιαλίδιο με αίμα του Οσίου Πορφυρίου, το οποίο δωρίστηκε από πνευματικό τέκνο του Οσίου στην

Ιερά Μητρόπολή, όπου και φυλάσσεται.

Δείτε φωτογραφίες στο άλμπουμ που ακολουθεί:

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Τριάντα χρόνια συμπληρώνονται ἀπό τήν κοίμηση τοῦ ἑορ-ταζο-μέ-νου σήμερα ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυ-βί-του, ἑνός ἀπό τούς νεωτέρους ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, πρός τιμήν τοῦ ὁποίου ἡ ἐνο-ρία σας ἀφιέρωσε ἐντός τοῦ ναοῦ ἕνα παρεκ-κλή-σιο.

Τριάντα χρόνια ἀπό τότε πού ἐκοι-μήθη ἕνας ἅγιος ὁ ὁποῖος διεκρίνετο γιά τά πολλά χαρίσματα καί τά ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Γιατί αὐτός ἦταν ὁ ὅσιος Πορ-φύριος. Ἕνας ἀρνητής τοῦ κόσμου, γεμάτος ἀγάπη γιά τούς ἀνθρώ-πους. Ἕνας ἀσκητής, πού ἔζησε στό κέντρο τῆς Ἀθήνας. Ἕνας ἡσυχα-στής, πού πέρασε τή ζωή του στήν πιό πολύβουη περιοχή τῆς πρωτεύουσας. Ἕνας ὀλι-γο-γράμματος ἄνθρωπος, πού εἶχε πλούσια τήν ἄνωθεν σοφία. Ἕνας ταπεινός ἱερομόναχος, πού ὅμως ἀναδείχθηκε μέγας ἀπό τόν Θεό, ἀναδείχθηκε ὄργανο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Ἀναρίθμητα εἶναι τά περιστα-τικά καί οἱ ἀφηγήσεις γιά τή ζωή καί τά θαύματα τοῦ ὁσίου Πορφυρίου. Τοῦ ὁσίου, πού ἄν καί πῆγε παιδί 15-16 ἐτῶν στό Ἅγιο Ὄρος καί μάλιστα στήν πιό ἐρη-μι-κή καί ἀσκητική πε-ριο-χή του, στά Καυσοκαλύβια,

ἐξαι-τίας τῆς σωμα-τι-κῆς του ἀσθε-νείας ἀναγκάσθηκε παρά τή θέλη-σή του καί ἀπό ὑπα-κοή στόν Γέρο-ντά του νά ἐπιστρέ-ψει πέντε χρό-νια ἀργότερα στόν κό--σμο.

Ἡ ἀσθένειά του ἦταν ἴσως μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά νά μετα-φυ--τεύσει τόν ἐκλεκτό δοῦλο του ἀπό τό περιβόλι τῆς Παναγίας στή ζούγκλα τοῦ συγχρόνου κόσμου, γιά νά θεραπεύσει τά πάθη καί τίς ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων καί νά τούς δείξει «ὁδόν σωτηρίας».

Ἡ Πολυκλινική Ἀθηνῶν, ὅπου διακονοῦσε ὁ ὅσιος Πορφύριος, καί τό ταπεινό του κελί, λίγο ἔξω ἀπό τήν Ἀθήνα, ἔγιναν ὄχι μόνο μυ-στι-κό καί ἀκοίμητο ἐργαστήριο ἀρε-τῆς καί ἁγιότητος γιά τόν ἴδιο, ἀλ-λά καί θεραπευτήριο ψυχικῶν καί σωματικῶν νοσημάτων καί πύλη τῆς σωτηρίας γιά χιλιάδες ἀνθρώ-πους, πού τόν ἐπισκεπτόταν καθη-με--ρινά γιά νά τόν συμβουλευθοῦν καί νά πάρουν τήν εὐχή του, ἤ πού τοῦ τηλεφωνοῦσαν ἀπό ὅλο τόν κό-σμο, ἀλλά ἀκόμη καί γιά ἀνθρώ-πους πού δέν γνώριζε προσωπικά καί δέν εἶχε συναντήσει ποτέ, γνώ-ρι-ζε ὅμως, μέ τό διορατικό χάρισμα πού τοῦ εἶχε δώσει ὁ Θεός, τί τούς ἀπασχολοῦσε καί ἀπό τί εἶχαν ἀνά-γκη καί ποιό ἦταν τό πρόβλημά τους.

Καί δέν εἶχε μόνο τό διορατικό χάρισμα ὁ ὅσιος Πορφύριος, εἶχε καί τό προορατικό, γιατί εἶχε κατα-στήσει τήν ψυχή του κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ καί ἔσοπτρο τῆς θείας χά-ριτος. Εἶχε καθάρει σέ τέτοιο βαθμό τήν καρδιά καί τίς αἰσθήσεις του, ὥστε τά πάντα γύρω του, ἄνθρω-ποι, καταστάσεις, συνθῆκες, πα-ρελ--θόν, παρόν καί μέλλον, ἦταν διάφανα καί μποροῦσε νά τά βλέπει καί μπο-ροῦσε νά τά γνωρίζει, ὄχι φυσικά γιά νά ἐπιδεικνύεται στούς ἀνθρώπους, ἀλλά γιά νά τούς βοηθᾶ, γιά νά τούς στηρίζει καί νά τούς καθοδηγεῖ πρός τόν Θεό.

Ἡ ζωή καί ἡ ἁγιότητα τοῦ ὁσίου Πορφυρίου δίδουν μία ἀπάντηση σέ ὅλους ὅσους ζώντας μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία δικαιολογοῦν τόν ἑαυτό τους ἰσχυριζόμενοι ὅτι τό Εὐαγγέλιο εἶναι ἀνεφάρμοστο στίς ἡμέρες μας, ὅτι ὁ λόγος καί οἱ ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ ἴσχυαν σέ ἄλλες ἐποχές, ἀλλά σήμερα εἶναι ἀδύνα-το νά τίς ἀκολουθήσει ὁ ἄνθρωπος.

Δίδει ὅμως ἀπάντηση καί σέ μᾶς, πού ζοῦμε μέσα στήν Ἐκκλησία ἀλλά παραπονούμεθα ὅτι ἡ ἁμαρ-τία γύρω μας, οἱ πειρασμοί καί οἱ προκλήσεις τοῦ κόσμου, οἱ κακές ἐπιρροές καί ἐπιδράσεις τῶν ἄλ-λων ἀνθρώπων, μᾶς ἐμποδίζουν νά ζήσουμε ὅπως θά θέλαμε, μᾶς παρασύρουν καί μᾶς ἀπομακρύ-νουν ἀπό τόν σκοπό μας, μᾶς ἀπο-προσανατολίζουν ἐλκύοντας τήν προσοχή μας σέ ἀλλότρια θεάματα καί ἀκούσματα, μᾶς κλέβουν τόν χρόνο καί δέν μᾶς ἀφήνουν περι-θώ-ρια νά ἀφοσιωθοῦμε στόν Θεό καί στά καθήκοντά μας ἀπέναντί του, μᾶς ἀπομυζοῦν κάθε ἰκμάδα πνευματική καί ψυχική καί δέν μᾶς ἀφήνουν νά προσφέρουμε τήν ψυχή

μας στόν Θεό, μᾶς κλέβουν αἰσθήματα καί συναισθήματα ἀγά-πης καί δέν μᾶς ἀφήνουν νά ἀγκα-λιάσουμε μέ αὐτήν τούς ἀνθρώ-πους πού ἔχουν τήν ἀνάγκη μας.

Ὅμως ὁ ὅσιος Πορφύριος ἔζησε στόν κόσμο, ἔζησε σέ μιά μεγαλού-πολη, ὅπως εἴπαμε, ἔζησε μέσα στό κέντρο τῆς Ἀθήνας, ἔζησε μέσα στόν πόνο, ἔζη-σε μέ τήν ἁμαρτία διάχυτη γύ-ρω του, μέ τίς προκλήσεις καί τούς πειρασμούς ἐμφανεῖς, μέ ὑποχρεώ-σεις πολλές, μέ περισπασμούς με-γά-λους, καί παρόλα αὐτά ὄχι ἁπλῶς ἔζησε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἀλλά καί διατήρησε τήν ψυχή του καθαρή καί ἔφθασε σέ ἀπερίγραπτα ὕψη ἁγιότητος καί χάριτος, ὥστε ὄχι μόνο νά μήν παρασύρεται ὁ ἴδιος καί παρεκκλίνει ἀπό τό θέλη-μα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί νά ὁδηγεῖ τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων πού τόν πλησίαζαν μέ μοναδικό τρόπο, δι-δά-σκοντάς τους μέ τή ζωή του καί τήν ἐμπειρία του.

Τιμώντας, λοιπόν, τή μνήμη του σήμερα, ἄς προσπαθήσουμε νά προ-σηλωθοῦμε στόν σκο-πό τῆς ζω-ῆς μας, πού δέν εἶναι ἄλ-λος ἀπό τή σωτηρία μας, ὅπως ἔκα-νε ὁ ὅσιος Πορφύριος, καί κλεί-νο-ντας τά αὐ-τιά μας στίς σειρῆνες τοῦ κόσμου, ἀλλά καί τά μάτια μας σέ ὅλα αὐτά τά θεάματα, εἴτε στήν τηλεόραση, εἴτε στό internet, εἴτε σέ ὅλα αὐτά τά ὁποῖα καθημερινά συναντοῦμε, νά ἀγω-νισθοῦμε γιά νά ζήσουμε σύμ-φωνα μέ τό θέ-λημα τοῦ Χριστοῦ, γιά νά ἀγαπή-σου-με τόν Θεό καί τούς ἀνθρώ-πους, ἔχοντας ὡς στή-ριγμα τό πα-ράδειγμα ἀλλά καί τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ ἑορτα-ζο-μένου ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυ-σο-καλυβίτου.

Ἡ ἐνορία σας καί ὁ ναός σας ἔχει τήν εὐλογία τοῦ ἁγίου, γι᾽ αὐτό καί ἀπό τήν πρώτη φορά πού ἀρχίσατε νά τόν τιμᾶτε καί μέ τίς λειτουργίες καί μέ τίς ἀγρυπνίες, ἦταν ζωντανή ἡ παρουσία του. Καί αὐτό φανερώθηκε καί σέ γυναῖκες οἱ ὁποῖες ἦρθαν νά ἀγρυπνήσουν γιά τόν ἅγιο καί φεύγοντας τόν εἶδαν στό προσκυνητάρι νά λάμπει, μέ τά ροῦχα του καί μέ τό σταυρό του.

Βλέπετε, λοιπόν, οἱ ἅγιοι εἶναι κοντά μας, ὅταν τούς τιμοῦμε, ὅταν ἐπιθυμοῦμε νά γνωρίσουμε τή ζωή καί τά θαύματά τους, ἔρχονται πιό κοντά μας καί μᾶς διδάσκουν καί μέ τήν παρουσία τους καί μέ τά θαύματά τους καί μᾶς βοηθοῦν οὕτως ὥστε νά βροῦμε καί ἐμεῖς τόν δρόμο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, νά ζήσουμε κατά Θεόν, καί οἱ νέοι καί οἱ μεγαλύτεροι καί οἱ πάντες. Διότι καί ὁ ὅσιος Πορφύριος δεχόταν καί καθοδηγοῦσε τούς πάντες. Πολλοί νέοι κατέφευγαν σέ ἐκεῖνον, πολλές γυναῖκες μέ προβλήματα κατέφευγαν στόν ὅσιο καί ἐκεῖνος τίς κατηύθυνε μέ τή χάρη τήν ὁποία εἶχε, μέ τήν εὐλογία τήν ὁποία διέθετε, καί ἔτσι ἔσωζε πολλές οἰκογένειες ἀπό τά προβλήματά τους, ἀλλά καί πολλούς νέους τούς κατηύθυνε σωστά μέσα σ᾽ αὐτή τή δύσκολη ζωή πού ὅλοι περνοῦμε.

Ἄς ἔχουμε πλούσια τή χάρη τοῦ ὁσίου καί σέ μᾶς καί στήν πατρίδα μας καί σέ ὅλο τόν κόσμο. Ἀμήν.